

ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ХАРЧУВАННЯ В СТРАТЕГІЯХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Домінуючою світовою тенденцією останніх десятиліть є підвищення комфорту людського існування. У «Стратегії сталого розвитку України до 2030 року (проект – 2017)» зазначено, що «в Україні внаслідок домінування протягом багатьох років ресурсо- та енергоємних галузей і технологій, сировинної орієнтації експорту та надмірної концентрації виробництва у промислових регіонах сформувалася така структура управління розвитком, яка загалом є неефективною та екологічно небезпечною. Рівень економічного розвитку та добробуту населення не відповідає природному, науково-технічному, аграрно-промислому потенціалу України та кваліфікаційно-освітньому рівню населення, соціально-історичним і культурним традиціям народу України».

Формування якісно нового етапу суспільного розвитку, обумовленого ступенем задоволення потреб населення, у тому числі в безпечному існуванні, вимагає здійснення структурних змін в економіці держави й нового підходу до використання природних ресурсів.

У рамкових документах зі сталого розвитку наголошується на необхідності забезпечення доступності населення до безпечних продуктів харчування. В зв'язку з цим, одними з основних завдань політики сталого розвитку щодо забезпечення збалансованого соціально-економічного зростання суспільства визначено:

- збільшення у структурі промислового виробництва частки харчової промисловості;

- регульоване збільшення обсягу виробництва високоякісних продуктів харчування, якісна зміна структури харчування населення, підвищенні калорійності продукції.

Завдяки послідовним державним заходам, українська продовольча галузь інтегрується до європейських вимог, модернізується та підвищується ефективність виробничих процесів, стимулюються інвестиційно-інноваційні зрушення. Пожвавлення внутрішнього споживчого попиту на тлі зростання реальної заробітної плати та пенсій сприяло збереженню позитивних тенденцій виробництва в цій галузі.

Активізації функціонування продовольчої галузі сприяли важливі ініціативи, спрямовані на покращення регуляторного

середовища, стимулювання інвестиційної діяльності, модернізацію й інноваційний розвиток багатьох підприємств сфери харчування.

У функціональному аспекті розвиток сфери харчування має відбуватися шляхом поєднання інтересів всіх учасників ресурсних сфер суспільства та посилення синергетичного ефекту від їх раціональної взаємодії. Для того, щоб підприємства сфери харчування із максимальною повнотою виконували свої функції, їх розвиток має всіляко стимулювати держава і суспільство.

Серед 17 глобальних цілей, визначених у «Стратегії сталого розвитку України до 2030 року (проект – 2017)», найважливішими є «ні голоду», «гарне здоров'я», «відповідальне споживання».

У межах цього проекту нами сформульовано стратегічні цілі підприємств сфери харчування:

1. Забезпечення населення, зокрема, його малозабезпеченої верстви, основними видами продовольства на рівні науково-обґрунтованих норм відповідно до міжнародних стандартів.

2. Забезпечення належного функціонування ринків продовольства шляхом зниження ринкових ризиків для учасників «харчового ланцюга» та урізноманітнення ринкових інструментів (страхування, гарантійні фонди, форвардна торгівля, торгівля деривативами, електронна торгівля тощо), використання механізмів проведення товарних і фінансових інтервенцій.

3. Збільшення інвестування в інфраструктуру сфери харчування, її дослідження та розвиток інновацій.

4. Створення систем збалансованого виробництва продуктів харчування та запровадження технологій, які дають можливість збільшити обсяги виробництва продовольства, сприяють збереженню екосистем, зміцнюють здатність адаптуватися до мінливості навколишнього середовища.

5. Створення конкурентоспроможних кластерів у сфері харчування.

У реалізації зазначених цілей важлива роль належить державному регулюванню, спрямованому на створення ефективної інноваційної технології, подальше зростання економіки і забезпечення сприятливих умов для господарської діяльності й досягнення якісно нового технологічного укладу в усіх галузях економіки з використанням новітніх досягнень науки, формування сприятливого інвестиційного клімату в сфері науки та інноваційної діяльності, зміцнення якісно нових відносин між державою, громадянами і суспільством. Держава при цьому має виступати інтегратором соціально-економічних процесів.